Verbetert de kwaliteit van zorg voor de diabetespatiënt wanneer de huisarts taken delegeert naar een praktijkverpleegkundige?

Haio: PUT Karen , KUL
Promotor: SCHOENMAKERS Birgitte , KUL
Praktijkopleider: Van Duffel Marc , VANHOOF Jos (Jozef)

Context: Er zijn verschillende richtlijnen die duidelijk schetsen welke zorg een chronische patiënt zou moeten ontvangen. Voor diabetespatiënten is dit bijvoorbeeld duidelijk uitgeschreven in het zorgtraject. In de praktijk blijkt echter dat heel wat diabetespatiënten onvoldoende opgevolgd worden om verschillende redenen. In dit onderzoek wordt nagegaan of de zorgkwaliteit voor diabetespatiënten verbetert als de huisarts hiervoor samenwerkt met een praktijkassistente (taakdelegatie).

Onderzoeksvraag: Verbetert de kwaliteit van zorg voor de diabetespatiënt wanneer de huisarts taken delegeert naar een praktijkassistente?

Methode: De primaire onderzoeksvraag werd beantwoord in een praktijkverbeterend project. Hierbij werden diabetes type 2 patiënten vanaf 45 jaar ingedeeld in 2 groepen. De patiënten ingedeeld in de interventiegroep werden aangeschreven. Equivalent aan het aantal deelnemende patiënten in de interventiegroep werden patiënten geselecteerd voor de controlegroep (n = 34). Er werd een duidelijk protocol opgesteld voor de praktijkassistente op basis van het zorgtraject diabetes. Hierin stond beschreven voor welke taken en handelingen zij verantwoordelijk was. De interventie bestond uit de opvolging door een praktijkassistent(e). De eerste groep werd enkel opgevolgd door de huisarts, de andere groep werd daarnaast ook opgevolgd door de praktijkassistente. Zij controleerde of deze patiënten opgevolgd werden zoals beschreven. Indien nodig nam zij stappen om deze ontbrekende interventies in orde te brengen. Na de opvolgperiode werden er 2 groepen uitkomstmaten geëvalueerd. Ten eerste werd onderzocht of de diabetespatiënten opgevolgd werden zoals voorgeschreven: driemaandelijkse bloedcontroles voor HbA1c en nuchtere glycemie, jaarlijkse bloedonderzoek met cholesterol en nierfunctie, influenzavaccinatie, urineonderzoek naar micro-albuminurie en oftamologische controle. Daarnaast werd ook onderzocht of deze patiënten beter geregeld waren. Hiervoor werden klassieke parameters onderzocht, die volgens de richtlijnen bij diabetes nagestreefd dienen te worden, namelijk : HbA1c < 7%, bloeddruk < 140/85 mmHg, BMI < 25 kg/m?, LDL < 100 mg/dl.

Resultaten: Er bleek een frequentere meting van de klinische parameters in de interventiegroep ten opzichte van de controlegroep. Er was een significante toename van het aantal onderzochte urinestalen naar micro-albuminurie (p = 0,0004). Daarnaast werden de streefwaarden in de diabetesbehandeling beter bereikt in de interventiegroep met een significante toename van het aantal patiënten met een systolische bloeddruk < 140 mmHg (p = 0,015) en een LDL < 100 mg/dl (p = 0,009).

Conclusie: Uit dit onderzoek blijkt dat diabetespatiënten frequenter opgevolgd worden wanneer een praktijkverpleegkundige betrokken wordt bij de opvolging. Daarnaast verbetert ook de kwaliteit van zorg, wat tot uiting komt in het beker bereiken van de streefwaarden. Grootschalig en langdurig onderzoek in België is nodig om dit vermoeden te bevestigen of weerleggen.